

ת"פ 43383/07/21 - מדינת ישראל נגד מסרשאו מתיקו

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 43383-07-21 מדינת ישראל נ' מתיקו(עציר)

בפני כבוד השופט יואל עדן
בעניין: המאשימה:

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד ערן צרויה - פמ"ד

נגד

מסרשאו מתיקו
ע"י ב"כ עו"ד שרון רבינוביץ ועו"ד עמית שלף

הנאשם:

גזר דין

האישום והסדר הטיעון

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן (כא/2), במסגרת הסדר טיעון, בעבירה המפורטת בו גידול סם מסוכן לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש).

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, כחודשיים לפני יום 11.7.21, החל הנאשם לגדל סם מסוכן מסוג קנבוס, בבית ששכר.

לצורך האמור, הצטייד הנאשם, בין היתר, בדליים, גופי תאורה, מנורות חימום, דשן, אדניות, מכלי מים, חיבורי חשמל, מזגן רצפתי, מאווררים ושתילי סם.

בתאריך 11.7.21, נתפסו בחדרים שונים בבית, 600 שתילי סם מסוכן מסוג קנבוס בגדלים שונים במשקל כולל של 55 ק"ג.

הצדדים הגיעו להסדר טיעון במסגרתו הודה הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע בעבירה המיוחסת לו. ביחס לעונש, הוסכם כי הצדדים יטענו באופן חופשי ביחס לכל מרכיבי הענישה, אך ביחס לרכיב המאסר הוסכם כי המאשימה תטען לעונש מאסר של 30 חודשים.

הראיות לעונש

2. מטעם המאשימה הוגשו במסגרת הראיות לעונש, רישום פלילי של הנאשם (ת/1) הכולל שתי עבירות של העדר מהשירות שלא ברשות.

מטעם ההגנה לא הוגשו ראיות לעונש.

תסקיר שירות המבחן

3. בעניינו של הנאשם הוגש תסקיר שירות מבחן. על פי התסקיר אשר יפורט בחלקו לאור צנעת הפרט, הנאשם בן 30, רווק.

לדבריו, שמר על יציבות תעסוקתית עד אשר פוטר בשל מגפת הקורונה, ובעקבות כך התמודד עם קשיים כלכליים.

על פי התסקיר לדברי הנאשם, זהו מעצרו הממושך הראשון, הוא חווה קשיים רגשיים ומצב רוח ירוד הקשור לקושי להתמודד עם תנאי מעצר. הנאשם הביע תחושת אשמה ובושה על רקע הנסיבות שהובילו למעצרו.

לדברי הנאשם הוא השתלב בפעילות במסגרת בית הסוהר אשר הופסקה על רקע הקורונה, הוא מקיים קשר עם גורמי הטיפול בבית הסוהר, ובכוונתו להשתלב בקבוצות טיפוליות.

שירות המבחן מציין כי נמסר מגורמי הרווחה בכלא, שהנאשם מקיים קשר מעקבי עם גורמי הטיפול, מביע מוטיבציה וקיימת תובנה ראשונית לטיפול ואף עתיד להשתלב בקבוצה טיפולית. הנאשם החל הליך של הסדרת חובותיו הכספיים, ומהתרשמותם עולה כי אין מדובר באדם עם דפוסים עבריינים מושרשים, ולהערכתם יש בחוויית המאסר כדי להרתיעו.

שירות המבחן מתרשם כי מדובר בנאשם אשר מגיל צעיר גילה קשיים בקבלת סמכות ועמידה בגבולות מסגרת. הנאשם גדל במסגרת משפחתית אשר חוותה משברים וקשיים רבים לאורך השנים. התחברותו לחברה עבריינית היוותה מענה רגשי לצרכים רגשיים. צוין כי מדובר בנאשם אשר ערך מאמצים לנהל אורח חיים תקין, וכי חרף התנאים המשפחתיים, הכלכליים והקשיים הרגשיים הנלווים, הצליח לגייס כוחות, להשתלב בלימודים בפנימייה ולייצב התנהגותו. בהילקח בחשבון כל הגורמים המתוארים, שירות המבחן מעריך כי קיים סיכון להתנהגות עוברת חוק.

שירות המבחן מציין כי הנאשם לא העלה צרכים טיפוליים, ולאור זאת לא בא בהמלצה שיקומית. שירות המבחן מוסיף כי הנאשם נמצא כיום בתהליך טיפולי ראשוני, בו הוא מגלה נכונות לערוך תהליך של התבוננות רחבה על מאפייניו ועל הגורמים שהביאוהו לבחירותיו ולמעשיו, והומלץ כי עובדות אלו יובאו בחשבון בגזר הדין.

טענות ב"כ המאשימה

4. לטענת ב"כ המאשימה:

במעשיו פגע הנאשם בערכים המוגנים של שלום הציבור, בריאותו וביטחונו, מניעת התמכרות, יצירת פוטנציאל להפרות סדר, וביצוע עבירות האופייניות בנוף נגע הסמים.

מידת הפגיעה בערכים הינה חמורה, העונש הקבוע בצד העבירה הוא 20 שנות מאסר, הסכנות הטמונות בגידול סמים ידועות, ובמקרה זה מדובר בכמות מסחרית של 55 ק"ג.

נטען למתחם עונש הולם הנע בין 30 ל - 60 חודשי מאסר בפועל, והתבקש למקם את עונשו של הנאשם בחלק התחתון של המתחם, ולהשית עליו, בהתאם להסדר, עונש הכולל 30 חודשי מאסר בפועל.

נטען כי המאשימה שקלה את כלל הנסיבות לקולא מבחינת הנאשם המצדיקות למקם את עונשו בחלק התחתון של המתחם, ובין היתר העדר עבר פלילי, משמעותי או שנוגע לעניין, והעובדה שהודה וחסך זמן שיפוטי.

מדובר בעבירות שהינן עבירות שבוצעו מתוך מניע כלכלי גרידא, מתוך רצון לעשות ממון, מתוך כוונה ומודעות לתפקידו במערך יצור הסם, לשם הפצתו. נסיבותיו האישיות של הנאשם אינן מצדיקות נסיגה משיקולים של הרתעה וגמול, כאשר מדובר בעבירות של ייצור סמים.

נטען כי קיים מנעד ענישה רחב ביותר, וב"כ המאשימה הפנה למשקל הסם, ועתר להשית על הנאשם 30 חודשי מאסר בפועל, קנס, פסילה בפועל, פסילת רישיון על תנאי ומאסר מותנה.

טענות ב"כ הנאשם

5. לטענת ב"כ הנאשם:

המתחם צריך להתחיל ב - 15 חודשי מאסר, ולהסתיים ב- 40-36 חודשים. יש להטיל את הענישה בתחתית המתחם, כפי שגם ב"כ המאשימה הסכים לכך.

ככל שבית המשפט לא יראה את המתחם כפי שההגנה רואה אותו וייקבע מתחם שונה, התבקש לחרוג מהמתחם בהתאם לסעיף 40ד' לחוק העונשין.

ביחס לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, מדובר ב- 55 ק"ג, וגם במשקלים כבדים יותר, נקבעו מתחמים נמוכים יותר מעתירת ב"כ המאשימה.

העבירה נמשכה במשך חודשיים לערך, במקרה זה אין עבירה של גניבת חשמל, ולא בוצע חיבור פיראטי לרשת החשמל.

נטען כי העבירה נעברה לא בשל בצע כסף, אלא בשל קושי כלכלי, והנאשם שגה ונותן את הדין, אולם העבירה לא נעבירה לצורך חיי מותרות.

הנאשם לקח אחריות כבר בהזדמנות הראשונה בשטח.

הנאשם בן 30, סיים 12 שנות לימוד, נעדר עבר פלילי, למעט עבר שהתיישן, וכולל היעדרות מהשירות, ואלו עבירות שאינן ממין העניין.

מדובר במאסר ראשון עם כל הקשיים הכרוכים בכך, מהתסקיר עולה שהנאשם חש תחושה של אשמה ובושה, והוא מכיר את הבעייתיות בהתנהלותו.

למרות הקשיים המשפחתיים, עדיין המשפחה מהווה סוג של גורם ממתן ומפחית מסוכנות.

לנאשם יש אח שבמרוצת השנים הסתבך בפלילים, והנאשם שמר מרחק, התרחק מאותו אח, ונמנע מהסתבכות בפלילים.

נטען כי לנאשם יש סיכוי ממשי להשתקם.

התבקש שלא להטיל פסילת רישיון מאחר והעבירות לא בוצעו בהיותו נוהג, או בהסתייעות ברכב, או ששרוי בגילופין.

ב"כ הנאשם עותר למקם את עונשו של הנאשם בתחתית הענישה, הטלת קנס נמוך ככל הניתן, ואי הטלת פסילה בפועל.

הנאשם אמר כי הוא מצטער, הביא צער לחברה שלו ולמשפחה, הוא רוצה להתחיל דף חדש, ומתבייש במה שעשה, והתחיל בטיפולים אשר עוזרים לו קצת.

הערכים המוגנים והענישה

6. הנאשם גידל בבית ששכר 600 שתילים של סם מסוכן מסוג קנבוס, לשם כך הצטייד בציוד רב כמפורט לעיל, ובחדרים שונים בבית נתפסו השתילים, כשהם במשקל כולל של 55 ק"ג. העבירה חמורה, ונסיבות ביצועה חמורות, היא מבוצעת לאורך זמן, בתכנון, ארגון, ושימוש באמצעים רבים.

בביצוע העבירה פגע הנאשם בערכים המוגנים ביסודה שהם השמירה על הסדר החברתי, שלטון החוק, שלום הציבור, בריאות הציבור, והצורך למנוע השלכות פליליות וחברתיות.

7. עבירות הסמים הינן חמורות, בפסיקה קיימת התייחסות ענפה לצורך במיגור התופעה, כאשר השיקולים האישיים של העבריין נסוגים מפני השיקולים הקשורים בנזקים להם גורמים הסמים. עוד נקבע כי יש ליתן משקל רב יותר לשיקולי ההרתעה והגמול על מנת להילחם בנגע הסמים.

המאבק בנגע הסמים מתייחס לכל סוגיהם. אפנה בענין זה לע"פ 2000/06 מ"י נ' ויצמן ואח' (20.7.06) בו נפסק: **"המאבק בנגע הסמים צריך להיות מכוון גם נגד השימוש בסמים קלים ובפגיעתם של אלה ביחידים ובחוסנה של החברה כולה אין להמעיט. העובדה שסמים אלה הפכו אולי נפוצים גם בקרב מי שהעבריינות אינה להם דרך חיים ובעיקר בקרב צעירים אינה צריכה להביא להתייחסות מקלה עם אלה המבקשים לעשות רווח מנפוצות השימוש בסמים אלה ותורמים להגעת הסם אל קהל ה"צרכנים".**

עוד לענין זה ר' ע"פ 407/97 אמויאל יניב נ' מ"י (15.4.1997) בו נפסק: **"המאבק בהפצת הסמים כולל גם הפצתם של סמים קלים יחסית, דוגמת הקנבוס; ולמיותר יהיה לחזור ולהזכיר את המעבר הקל - והטבעי - מצריכתם של סמים קלים לכבדים יותר".**

וכן ע"פ 170/07 ליאור מטיס נ' מ"י (19.11.2007) בו נפסק: **"לרוע המזל, סמים קלים מהווים לעיתים קרובות את יריעת הפתיחה להתמכרות לסמים קשים יותר, שלא לדבר על כך שגם בשימוש בהם עצמם טמונה סכנה. בבש"פ 442/96 מ"י נ' יריב טולדנו (לא פורסם) אמר השופט מ. חשין כי: "סם מסוכן הוא סם מסוכן גם אם אינו מן הסמים ה"קשים"...".**

8. הצדדים קבעו טווח ענישה מוסכם במסגרתו המאשימה תטען לעונש מאסר של 30 חודשים וההגנה חופשית בטיעוניה. זהו טווח ענישה שהוא תוצאת **"מיצוי כוח המיקוח של כל אחד מהצדדים להליך, בשים לב לכלל נסיבות התיק..."** ע"פ 512/13 פלוני נ' מ"י (4.12.2013).

מתחם העונש ההולם הינו בבחינת **"קביעה נורמטיבית של בית המשפט באשר לטווח הענישה הראוי..."** (ע"פ 512/13 פלוני נ' מ"י (4.12.2013)), אל מול טווח הענישה בהסדר אשר הוא תוצאת הסכמה בין הצדדים.

משאין ספק בקיומו של ההסדר, אין מקום לקביעת מתחם עונש הולם. ר' ע"פ 512/13 פלוני נ' מ"י (4.12.2013). לענין זה ר' גם ע"פ 2454/18 שיינברג נ' מ"י (6.12.2018), בו הובאה כאפשרית הדעה לפיה כאשר הצדדים הסכימו על טווח ענישה שנפול בבירור בתוך מתחם הענישה, אין צורך להרחיב בקביעת המתחם.

9. ברע"פ 174/21 ישראל סעדיה סויסה נ' מ"י (25.2.2021) הורשע המבקש בעבירות של ייצור, הכנה

והפקה של סם מסוכן, והחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית. במעבדה שהקים המבקש נתפסו 420 מכלים, בהם סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 37.95 ק"ג. בימ"ש השלום גזר 9 חודשי עבודות שירות ועונשים נוספים. ערעור לביהמ"ש המחוזי על קולת העונש התקבל ברוב דעות, נקבע כי **"הקמת 'מעבדות' לגידול קנבוס בדירות מגורים הפכה ל'מכת מדינה', ולכן יש להעביר מסר הרתעתי ברור ולא סלחני"**, מתחם העונש ההולם הועמד על 15 עד 30 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים, והעונש הועמד על 12 חודשי מאסר בפועל לאור משקל שניתן להליך בו מצוי המבקש. בקשת רשות הערעור נדחתה. נדחתה טענת המבקש בדבר שינוי הגישה העונשית כלפי עוברי עבירות גידול סם ונקבע: **"אין לקבל את טענת המבקש בדבר שינוי הגישה העונשית כלפי עוברי עבירה הקשורה בגידול סם הקנביס והחזקתו שלא לצריכה עצמית מצד קובעי המדיניות. אך בעת האחרונה קבע בית משפט זה כי הדין הנוהג והמחייב הוא הקבוע בפקודה לפיה קנביס הוא סם מסוכן (ע"פ 6299/20 חן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (4.2.2021))."**

נפנה לדברים הללו מע"פ 6299/20 שחר חן נ' מ"י (4.2.2021): **"... תפיסה שלפיה סחר בסמים 'קלים' איננו סחר בסמים מסוכנים - משוללת יסוד; אין לה אחיזה לא בדין המצוי, לא בדין הראוי: 'צרכנים ומשתמשים - ראו הוזהרתם' (דברי השופט י' עמית בע"פ 2596/18 זנזורי נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (12.8.2018)). המערער הקים כזכור מעבדה לגידול והפקת סם מסוכן מסוג קנאביס בדירה ששכר בתל אביב, בה גידל והפיק כ-600 שתילים במשקל כולל של 90 ק"ג במשך כ-4 חודשים. המעבדה התפרסה על פני 5 חדרים וכללה מערכות חשמל, השקיה, חימום ואוורור, גופי תאורה, בלוני חמצן ואדניות. המערער יתן אפוא את הדין על מעשיו, כך גם כל מי שיהיו לעשות כדבר הרע הזה."**

בע"פ 6299/20 לעיל נגזר על המערער בבית המשפט המחוזי עונש של 29 חודשי מאסר, כשהמתחם שנקבע הינו בין 29 ל - 54 חודשי מאסר בפועל, והמערער חזר בו מערעורו בהמלצת בית המשפט העליון.

בעניינו של הנאשם, מדובר במספר זהה של שתילים, אם כי המשקל הכולל של השתילים נמוך יותר.

בע"פ 871/20 **אברהם אברג'יל נ' מ"י** (30.3.2020) הורשע המערער בעבירות של ייצור, הכנה והפקה של סם מסוכן ובהחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית. המערער הקים והפעיל מעבדה לגידול סם מסוכן מסוג קנבוס בדירה, לשם כך צייד את הדירה בנורות, מאווררים, מזגנים, שנאים, מסנני פחם, מדי טמפרטורה, דשנים וצינורות השקיה. בדירה נתפסו מאות שתילים שהגיעו למשקל של 80 ק"ג. הצדדים הגיעו להסדר טיעון, שלפיו הוסכם כי המאשימה תעתור לעונש ראוי של 27 חודשי מאסר, לצד מאסר על תנאי וקנס. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם העונש ההולם הנע מ-22 ועד ל-46 חודשי מאסר בפועל**, והשית על המערער 26 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים. הערעור נדחה תוך שצוין כי העונש שהושת על המערער אינו חורג כלל מרף הענישה הנוהג במקרים כגון דא. גם כאן מדובר בנסיבות הדומות לנסיבות בעניינו של הנאשם, אם כי המשקל הכולל של השתילים בעניינו של הנאשם נמוך יותר.

בע"פ 5093/17, 5103/17 **לזר בקשט נ' מ"י** (1.1.2018) הורשעו המערערים בעבירות של קשירת קשר לפשע לפי סעיף 499(א) רישא לחוק העונשין, התשל"ז-1977, וייצור, הכנה והפקה של סם מסוכן. המערערים קשרו קשר להקמת מעבדה לגידול סם מסוג קנבוס, ביצעו פעולות רבות לצורך הקמת המעבדה, ובמועדים שונים הנאשמים או מי מטעמם רכשו או שכרו ציוד רב שכלל משאבות מים, מסננים, חומרי דיזון, שנאים, מאווררים, מפוחים, נורות הלוגן ומדי

טמפרטורה. הנאשמים או מי מטעמם רכשו שתילי קנבוס רבים אותם גידלו במעבדה שיצרו בקומה השניה ב-7 חדרים שונים שבהם הותקן כל הציוד, וזאת החל מאוקטובר 2015 ועד ליום התפיסה - 22.2.16. במועד זה, נתפסו שתילים במשקל כולל של 131 ק"ג וכן ציוד, חומרי דישון, סלילי מתכת ועוד, אשר שימשו לצורך גידולו השיטתי של הסם במעבדה והפקתו. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם אשר נע בין 30 עד 48 חודשי מאסר בפועל והשית על המערער בע"פ 5103/17 מאסר בפועל של 34 חודשים וקנס בסך 50,000 ₪ ועל המערער בע"פ 5093/17 מאסר בפועל של 30 חודשים, וקנס של 50,000 ₪. בית המשפט העליון קבע כי לאור העדר העבר הפלילי של הנאשמים, נסיבות אישיות, ונוכח התסקירים החיוביים שהוגשו בעניינם ועל מנת לעודדם להמשיך בדרך השיקום כפי שמשתקף בתסקיר, יש להפחית בעונש המאסר בפועל שהושת על המערערים ב-6 חודשים, כך שתקופת המאסר בפועל שהושתה על המערערים הועמדה על 28 ו-24 חודשים בהתאמה. גובה הקנס לשני המערערים נותר בעינו.

בע"פ 5807/17, 5963/17 **משה דרחי נ' מ"י** (18.6.2018), הורשע המערער 1 בעבירות של גידול סם מסוכן והחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, המערער 2 הורשע בעבירות של סיוע לגידול סם מסוכן וסיוע בהחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, ובעבירות של נהיגה בשכרות, בכך שהמערער 1 הקים בסיוע מערער 2, מעבדה לגידול סם מסוכן מסוג קנבוס במספר חדרים בדירה בחזקתו. המעבדה הכילה ציוד טכני רב, לרבות מערכת סינון אוויר שמטרתה למנוע מריח הסם לדלוף החוצה, וכן שתילים, עציצים, חומרי גידול, כלים ייעודיים ועוד. במעבדה נמצאו 76.85 קילוגרם של סם נטו. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם בעניינו של הנאשם 1 הנע בין 24 ל-48 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס כספי והשית עליו 30 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו, מאסרים מותנים וקנס. הערעור נדחה תוך שצוין כי אופן הקמת בית הגידול לסמים מעיד על תכנון מוקדם משמעותי ועל כוונה להרחיב את שרשרת הפצת הסמים, והנזק הפוטנציאלי עשוי היה להיות עצום.

בע"פ 2596/18 **כפיר זנזורי נ' מ"י** (12.8.2018)- הורשע המערער בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, שיבוש מהלכי משפט, וייצור, הכנה והפקה של סמים מסוכנים. המערער הקים בסיועו של הנאשם 2 בכתב האישום, ששכר עבורו יחידת גג גדולה - מעבדה לגידול קנבוס. באחת הפעמים, הסיע המערער את הנאשם 3 בכתב האישום ואדם נוסף למעבדה, כשברשות הנאשם 3 סכום של כ- 29,000 ₪ במזומן, עמו התכוון לרכוש סם. בסמוך לאחר מכן, כאשר הגיעו למעבדה שוטרים ובידם צו חיפוש, לא פתחו המערער ונאשם 3 את הדלת, כאשר בינתיים המערער הזהיר את הנאשם 2 בטלפון הסלולרי "תעלם לכמה ימים". לאחר שהשוטרים פרצו לדירה, נתפסו במעבדה 137.6 ק"ג נטו של סם מסוג קנביס (הידרו). בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם עומד על 36-56 חודשי מאסר, אך בשל הסיכוי הממשי לשיקום, הועמד עונשו של המערער על 26 חודשי מאסר בפועל; 6 חודשי מאסר על תנאי; וקנס בסך 7,000 ₪. המשיבה ערערה על קולת העונש, והמערער על חומרתו. שני הערעורים נדחו.

ברע"פ 6041/18 **יוסי כהן נ' מ"י** (22.10.2018) נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע בעבירות שעניינן ייצור, הכנה והפקת סם מסוכן, ובעבירה של גניבת חשמל. הנאשם שכר דירה והתקין בה ציוד לגידול וייצור סמים, ובמהלך התקופה נטל חשמל מרשת החשמל בשווי 40,000 ₪. במקום נתפס קנבוס במשקל של כ- 39.5503 ק"ג. הנאשם ללא הרשעות קודמות. נקבע מתחם של 18-36 חודשי מאסר בפועל ועל הנאשם הוטל עונש של 20 חודשי מאסר בפועל, ועונשים נלווים.

בע"פ 2194/14 **בן שמעון נ' מ"י** (10.9.2014), גידל המערער בדירה אותה שכר שיחי קנביס במשקל כולל של 33.5 ק"ג והורשע בעבירות שעניינן גידול סם מסוכן, החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית והחזקת כלים המשמשים להכנת סם מסוכן. על המערער הושת, בין היתר, 27 חודשי מאסר בפועל. נוכח הליך שיקום משמעותי הקל בית המשפט העליון בעונשו, כך שירצה 20 חודשי מאסר בפועל.

בע"פ 856/02 מ"י נ' אילן בן אליהו שמואל (11.03.2002) גידל המשיב במשק משפחתי שתילי סם מסוכן מסוג קנאביס, ובחממה ובשטח החקלאי נתפסו 240 שתילי קנאביס במשקל כולל של 45.8 ק"ג ברוטו. בית המשפט המחוזי התחשב בנסיבותיו האישיות וגזר עליו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה והחמיר בענישה ל- 18 חודשי מאסר בפועל.

בע"פ 8988/16 אשר בן סימון נ' מ"י (8.3.2017), הורשע המערער, בביצוע עבירות ייצור הכנה והפקה של סם מסוכן, סחר והספקת סם מסוכן, ונטילת חשמל במרמה. המערער הקים מעבדה לגידול סם מסוכן מסוג קנבוס במספר חדרים בביתו וגידל בה 282 שתילים, בכמות כוללת של 87.25 קילוגרם נטו. עוד באותו המועד סיפק המערער לאדם אחר סם מסוכן מסוג קנבוס בכמות של 5.43 גרם נטו. בית המשפט המחוזי השית על המערער 36 חודשי מאסר בפועל, קנס בסך ₪ 40,000 ועונשים נלווים. הערעור נדחה.

הענישה

10. העבירה שביצע הנאשם חמורה, ונסיבות ביצועה חמורות. הנאשם מגדל 600 שתילי סם מסוכן מסוג קנבוס אשר הגיעו למשקל כולל של 55 ק"ג, והוא בחר לעשות זאת לצורך פתרון בעיה כלכלית.

המניע הכלכלי מחמיר את נסיבות ביצוע העבירה, וגם כאשר קיים קושי כלכלי, אין לקבל טענה אשר מבקשת להביא קושי זה כנימוק לקולא לסיבה לביצוע העבירה.

מדובר בעבירה אשר בוצעה תוך תכנון והצטיידות בציד רב הנדרש להפקת הסם, וגידול כמות גדולה של סם מסוכן.

הכמות הגדולה של השתילים מעידה על היקף הנזק הפוטנציאלי אשר יכול היה להיגרם מהפצת הסמים.

התמונה ברורה - מדובר בגידול אשר נועד להפצה, בכמות גדולה, ולצורך כלכלי.

עבירות אלו מצריכות מתן משקל לשיקולי הרתעת היחיד והרתעת הרבים, ועניין זה צריך לבוא לידי ביטוי בענישה אשר צריכה לכלול מאסר בפועל משמעותי.

לזכות הנאשם יש להביא בשיקולים לקולא את העדר העבר הפלילי וקבלת האחריות, כמו גם את העולה מתסקיר שירות המבחן בדבר תחילת הליכים טיפוליים במסגרת בית הסוהר.

עוד מובאים במסגרת השיקולים לקולא הדברים העולים מתסקיר שירות המבחן ביחס לנסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם, והמשמעות של המעצר עבורו, וכי מדובר במעצר ראשון אשר גורמי הרווחה בכלא מתרשמים שיש בו כדי להרתיע את הנאשם.

מכל האמור, אני מוצא כי הגם שאין ברף העליון של טווח העונש המוסכם כדי להוות ענישה מחמירה לעבירה זו בנסיבות ביצועה, יש להביא בשיקולים גם את מכלול השיקולים לקולא דלעיל, ולהקל עם הנאשם ברכיב המאסר, אך לא באופן משמעותי.

עבירה זו אשר לה היבט כלכלי מובהק מצריכה גם הטלה של רכיב עונשי כלכלי בדמות קנס. ואולם, בקביעת גובה הקנס המוטל יש להביא בשיקולים את מצבו הכלכלי של הנאשם, ועולה כי זה אינו שפיר, ולפיכך יוטל קנס אך הוא יהא מידתי לאור האמור.

אשר לרכיב הפסילה בפועל - משיקולים הקשורים בשיקומו של הנאשם לאחר שחרורו מהמאסר, אני מוצא שלא להטיל פסילה בפועל, שכן לרישיון נהיגה קיימת משמעות ביחס לאפשרות תעסוקה.

לצד זאת, תוטל פסילה מותנית.

11. אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

מאסר - מאסר בפועל לתקופה של 24 חודשים. מתקופת מאסרו ינוכו ימי מעצרו מיום 11.7.21.

מאסר על תנאי - מאסר על תנאי לתקופה של 9 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו יעבור על עבירת סמים מסוג פשע.

קנס - קנס בסך 5,000 ש"ח או מאסר למשך 20 יום תחתיו; הקנס ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים. התשלום הראשון ישולם בתוך 90 יום מהיום ויתר התשלומים מידי 30 יום לאחר מכן. הקנס יועבר לקרן החילוט כאמור בסעיף סעיף 36ח(א) לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש).

פסילה על תנאי - הנני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה וזאת למשך 9 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו יעבור על כל עבירת סמים מסוג פשע.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ג אדר א' תשפ"ב, 24 פברואר 2022, במעמד הצדדים.